

WELKOM IN DE WERELD VAN

MARGARETH

Met souvenirs en spulletjes uit de hele wereld maakte globetrotter Margareth Fracaas van haar typisch Brussels herenhuis een gezellige smeltroes van sferen, waar haar huisgenoten uit de vier windstreken zich thuisvoelen.

TEXST: HILDEGARD. FOTOS: SARAH BLEE

INZET RECHTS BOVEN: Margareth op de tolvormige stoel 'Spur' van Thomas Heatherwick (www.iamtomw.com). **DEZE BLADZIJDE:** de kleurvlakken en woorden op de muur

(zoals 'verre') vormen een kunstwerk *In situ* van Ans Vester (www.ansveter.nl).

De kasten zijn geïntegreerd in de architectuur van de ruimte. De tafel komt van bij Margareth's ouders, die ze in 1958 voor hun huwelijk kochten. 'Specifieke stoelen uit de jaren 50, Krulke 'Tom Jan', design Henry Massonne, Branex (www.lauremassone.com), pinguint 'Pingy' design Eero Aarnio, Maags (www.maags.com) en plafondlamp Supernova van Delta Light (www.deltalight.com).

feeling WOMEN

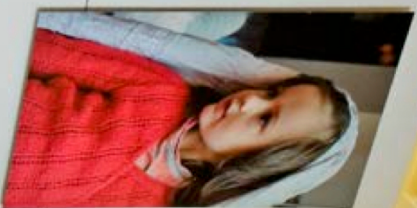
WIE IS MARGARETH FRACAS?

In de woonkamer staat een salonstafelij in de vorm van een Petit Beurre-koekje. "De Petit Beurre isalkonstia van Nantes, de stad waar ik heb gestudeerd. Daarom vind ik dit tafeltje van David Set vas zo geweldig. Ik ben immers ook een Française met een zwaar Belgisch accent", grapt Margareth. Ze woont al heel lang in Brussel en verhuisde tien jaar geleden naar een herenhuis in een rustige Schaarbeekse straat, waar ze samen met haar partner Frédéric en hun dochtertjes Eynd en Fréhel de twee ordenstie verdiepingen en de tuin bekeert. De rest van het huis verhuurt ze. Na een eerste reeks verbouwingen in 2005, een tweede in 2007 en nog een aantal kleinere aanpassingen daarna weesopgeel hun woning Margareth's visie als interieurarchitecte, nl. dat een interieur in de eerste plaats functioneel en comfortabel moet zijn, dat jong laten een forum verdient (sommigen noemden haar muur als canvas gebruiken), dat je de authenticiteit van een gebouw moet respecteren en dat je niet bang hoeft te zijn van kleur. Als verwoed verzamelaarsen er globetrotter vindt Margareth het belangrijk dat ze al huurders uit de hele wereld mocht verwelkomen. Bereidingsnatig staat ze bekend als een experte van Brusselse huizen en ontwerpt ze interieurs van zowel privé- als beroepswoningen. Daarnaast werkt ze samen met studeerbuurens en werkt ze af en toe als journaliste of styliste voor Feeling Women. Kortom, een vrouw met smaak, die van alle markten thuis is. Meer info: www.sdwut.be

carnet

feeling WOMEN

IK WOON DUS IK BEN

Met een kaartmolen heb je je foto's binnen handbereik. Simpel, mooi en praktisch... De sculpturale trap naar de mezzanine biedt bergplaats, o.m. voor een kastick voor de kinderen. De mezzanine fungeerde eerst als slaapkamer, nu als bureau. Tajit 'Lingerie II' van bij Didden (www.didden.nl), lampenkap van Innermost (www.innermost.dk), bijzettafeljes van Habitat (www.habitat93.com).

feeding WOMEN

Tot een paar jaar geleden was de kelderverdieping niet bewoonbaar. Voor de nachtzona er kon worden ondergebracht, moest ze eerst worden gesaneerd. De slaapkamers van de meisjes kijken uit op de tuin, die d.m.x. een loopbrug met het terras verbonden is.

IK WOON DUS IK BEN

“Als kind was ik dol op Playmobil en maakte ik voor de figuurtjes decors, die ik om de haverklap veranderde. Nu sleutel ik voortdurend aan mijn eigen interieur.”

Waarom ben je voor deze woning gewichtig?

Margareth: We hebben er heel veel bezocht vooraleer we de knoop doorhakten. Dit was misschien niet het huis van mijn dromen, maar het had wel het meeste potentieel. Een typisch Belgisch compromis, met andere woorden! Toen we het kwamen bezichtigen, hadden we meteen een heel goed gevoel bij het bovenste appartement, omdat dat zo helder is. Frédéric: En toen zagen we de tuin met al die bomen. Die vonden we echt waarw...

Ken je de geschiedenis van het huis?

E.: Onze straat is vernoemd naar de grondgeigenaar die de hele buurt bezat. Tot in de jaren 70 stuurde hij elke maand iemand om in elk huis de huur op te gaan halen... Maar na zijn dood hebben zijn erfgenamen de panden bijna allemaal aan hun bewoners verkocht.

Wat voor sfeer beoogde je?

M.: Het huis dateert van 1898 en ik wilde de sfeer van die tijd oproepen. Daarom heb ik veel met zwart en roze gewerkt, twee kleuren die ik met die tijd associeer. Je vindt hier ook veel reïsonnans en vaartwerk en werken van hedendaagse kunstenaars. Het geheel moest vooral gezellig ogen, zodat je je hier als huurlier echt thuis kunt voelen. Ik vond het ook belangrijk om een deel van het huis gemeenschappelijk te maken, met een

fietstenning en een plekje voor magazines. We hebben al Canadesez, Polen, Duitsers over de vloer gehad, een Franse, een Finse...

E: Ik zie ons interieur veelier als een modern rartiteïnkabine, met voorwerpen die komen en gaan, kunstenaars die hier hun ding komen doen en weer verdwijnen...

M.: Wij bieden een wit canvas aan, een 'lege doos', als het ware, waaraan iedereen die hier komt, iets mag toevoegen.

Mer welke stad of plaats zou je het huis willen vergelijken?

M: Voor mij is het een typisch Brussels huis. Lijkt het appartement op het huis van je dromen uit je kindertijd?

M: Ik was dol op Playmobil. Dan maakte ik voor de figuurtjes decors, die ik om de haverklap veranderde. Nu sleutel ik ook voortdurend aan mijn eigen interieur. Ik geef de kamers regelmatig een andere functie...

Zijn er designers of kunstenaars die je hebben beïnvloed?

M: Natuurlijk! Ik denk aan de zeer expressieve Engelman Thomas Heatherwick, die bekend staat om zijn winkel Longchamp in New York, of - aan de andere kant van het spectrum - van minimalist John Pawson. Ik ben ook een fan van Ren Koolhaas en heb de bibliotheek van Seattle, die hij heeft ontworpen, bezocht.

Prachtig! Omdat hij ervan uitging dat de meeste bibliotheken al heel snel met plaatstrekort kampen, had hij in zijn ontwerp een aantal lege verdiepingen voorzien. Ik werk voor mijn eigen projecten een beetje volgens hetzelfde principe. Hoe heb je je meubelen gekozen?

M: Heel instinctief, daar denk ik liever niet te veel over na. Ik vind mijn gading vaak op beurzen of in brocantewinkels, en koop graag werk van jonge designers. Ook breng ik van elke reis wel iets mee naar huis.

Wat is je favoriete plek in huis?

M: In elke kamer heb ik mijn favoriete plekje, namelijk daar waar ik het mooiste uitzicht heb. Op de tuin, bijvoorbeeld, of vanuit mijn bureau op de keuken... Meer heb ik niet nodig om me goed te voelen.

Heb je meubelen waar een verhaal aan vasthangt?

M: De tafel in de eetkamer is een van de twee meubelen die mijn ouders hebben gekocht toen ze in 1958 trouwden. Het is dus de tafel van mijn kindertijd, waarmee ik ben opgegroeid en die ik altijd heb gekend. Als ik mijn interieur van nul af aan zou herinrichten, zou dat het enige meubel zijn dat ik hield.

Staan hier dingen waarvan je dacht dat je ze nooit zou hebben?

M: Een vaatwasmachine... en rommel!

LINKS: in de tuin zitten Eivd en Fehel gezellig in hangmat. **MIDDEK:** Margareth ontwerpt haar eigen keuken op maat, met extra veel begruimte (O.a. voor schoenen in het kookelard) en een vaatwasmachine op **leunhoogte. Alles is zo ergonomisch mogelijk ontworpen.** Lamp: Olé van Nathalie Dewez, die de ontwerpsier speciaal voor deze ruimte herwerkte. **(WWW.K-AB), RECHTS: op de muur: roze op rozet!** Tafe! 'Pett: Beurre van David Servais. Vintage fauteuils met bekleding van Kradrat **(WWW.KRADRAT.COM), chaise longue: 'L'4' van Le Corbusier en Charlotte Perriand, Cassina **(WWW.CASSINA.COM) en poef: Boviist van Hella Jongerius, Vira **(WWW.VIRAL.COM).******

“Als je kinderen hebt, evolueert jouw leven mee met hun ritme en behoeften. Heerlijk vind ik dat”

WELKE KLEUREN WIL JE IN JE HUIS?

Roze! De meeste muren zijn oudroze, soms in combinatie met een metaalkleurige tint, zoals in de woonkamer. Dat past heel goed bij het parket met zijn dansvloer-effect. In de vernislaag zitten er namelijk glinstertjes verwerkt.

EN WELKE KLEUREN ZEKER NIET?

Ik vind dat elke kleur kan, maar je moet opletten waarvoor je ze gebruikt. Alles hangt af van de lichtinval in een kamer. Zo had ik vroeger bijvoorbeeld een bruine kamer, die toch heel licht oogde. Die vond ik echt prachtig, terwijl ik eigenlijk niet van bruin hou.

HIERBOVEN, LINKS: Enyd in haar slaapkamer. Ook hier geen gebrek aan opbergruimte. Het feloranje meubel tegen de muur is kast en glijbaan in één. De boeken in het rek staan per kleur gerangschikt.

Hanglamp 'Kaboom', design Tina Leung, Innermost (www.innermost.net). Het tapijt op het voorplan bracht Margareth mee uit Marokko, de handvatjes van de kast kocht ze in Boedapest. Papieren lamp van bij Merci (www.merci-merci.com).

RECHTS: een stukje van de benedenverdieping werd opgeofferd om een toilet te installeren. Hier hangen de kunstwerkjes van de kinderen. De lamp komt van een vroegere workshop in Feeling Wonen. De handvatten aan de rode hangkast zijn van zwart leder.

Verandert je visie op interieurinrichting als je kinderen in huis hebt?

M: Ja, je maakt je niet meer zo snel druk over rommel. Je leert ermee leven dat er overall potloden rondslingeren, bijvoorbeeld. Maar vooral: als je kinderen hebt, evolueert jouw leven mee met hun ritme en behoeften. Dat vind ik heerlijk!

Minimalisme of een gezellig rommeltje?

M: Geef mij maar lekker veel spulletjes... Op voorwaarde dat er genoeg kastdeuren of gordijntjes zijn om ze achter te verstoppen, natuurlijk.

Nog wensen voor dit huis?

M: Misschien een grote periscoop waarmee ik boven de daken uit kan kijken.

Wat zou je anders hebben gedaan als je € 100.000 meer budget had gehad?

M: Dan zou ik meer hebben geïnvesteerd in de binnenverlichting en het huis passief hebben gemaakt. In 2007 waren nog maar weinig architecten en nog minder aannemers vertrouwd met die materie. Sindsdien is er heel veel vooruitgang geboekt. Brussel is zelfs een voorloper op dat vlak. Dat merk ik elke dag bij Cenergie (www.cenergie.be), een bureau dat gespecialiseerd is in duurzaam bouwen en waarmee ik al drie jaar samenwerk.

Staat hier in huis iets dat je dierbaar is, ook al heeft het amper iets gekost?

M: De kaartenmolen, waar we onze foto's in steken. Die heeft me geen cent gekost, maar is dé blikvanger in huis. Iedereen vraagt me altijd waar ik hem heb gevonden.

Waar breng je het meeste tijd door in huis?

M: Voor mijn computer, aan mijn bureau of in de eetkamer.

Waar kom je bijna nooit?

M: In de tuin, jammer genoeg. Ik blijf toch een stadsmens. Bij mooi weer zul je me dan ook sneller op een terrasje in de stad vinden dan in mijn eigen tuin.

Wat is je favoriete moment van de dag?

M: Het ontbijt, aan de tafel in de eetkamer met een dampend kopje thee voor me.

Wat is het mooiste compliment dat je al over je interieur hebt gekregen?

M: Wat ik vaak te horen krijg, is dat hier altijd wel iets nieuws te ontdekken valt. Het interieur geeft niet meteen alles prijs, het weet je telkens opnieuw te verrassen.

In welk opzicht lijkt dit huis op jou?

M: Het bruist van leven en alle kamers staan met elkaar in verbinding. Het is een praktisch huis op mensen- én op huisdierenmaat. En alle kleuren passen mooi bij elkaar!